

Счумрено чунаря чунчето си кара, —
Ала самовила пжътъ му прѣваря

И съ ржцѣ си влажни къмъ него посѣгна:
«Волно или силомъ! — не можешъ отбѣгна.»

Съпната, съ вѣслото той отъ всички сил а
Махна да удари морска самовила,

Но чевръсто сварп тя и се отмѣтна:
По вълнитѣ плѣсна — чунчето прѣмѣтна;

И като прѣграбчи тя чунаря младий,
Бързо го отвлѣче къмъ свойтъ палати.